

Palvelun palkka

”Ihmisen Poika ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaksena monien puolesta.”
Markus 10:45

Jeesuksen palvelutyö oli lähestymässä loppuaan. Yli kolmen vuoden ajan Mestari oli kutsunut opetuslapsiaan ja opettanut heitä. He olivat tulleet tunnistamaan hänet Messiaaksi, kaikkien Jumalan lupauksien perilliseksi, sen kautta, jonka kautta messiaaninen valtakunta perustettaisiin ja joka siunaisi kaikki ihmiskunnan sukukunnat – sekä kuolleet että elävät. 1. Mooseksen kirja 22:18; Galatalaisille 3:8

Mestari oli erityisesti vakuuttanut heille, että jos he olisivat uskollisia, he saisivat istua hänen valtaistuimellaan (Matteus 19:28). Hän ei kuitenkaan ollut kertonut heille, että hänen valtakuntansa olisi hengellinen ja että heidän olisi käytävä läpi ”ensimmäisen ylösnousemuksen” ”muutos”, ennen kuin he voisivat olla sen osallisia. (1. Korinttilaisille 15:51,52; Ilmestyskirja 20:6). Hän ei ollut vielä selventänyt heille, että koko aikakausi tulisi väliin, ennen kuin he voisivat olla osallisia valtakunnassa ja valtakunta itse perustettaisiin ihmisten keskuuteen. Hän oli kuitenkin vihjannut kaikesta tästä. Hän oli sanonut: ”Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kestää. Mutta kun se, totuuden henki, tulee, ... se ilmoittaa teille tulevat asiat.” Joh. 16:12,13

Jeesus alkoi kuitenkin kertoa opetuslapsille osan uutisista, jotka heidän oli tarpeen tietää ja arvostaa, jotta he eivät olisi täysin musertuneita ja lannistuneita. Hän kertoi heille, että hän oli menossa Jerusalemiin, että hän tulisi kärsimään paljon ja että hänet tapettaisiin. Pietari, joka oli aina rohkea, sai tällä kertaa ankarat nuhteet. Hän yritti korjata Mestaria. "Ei koskaan, Herra! hän sanoi. Tämä ei koskaan tapahdu sinulle!" Pietari uskoi, että Jeesus oli Israelin Messias ja että hän oli perustamassa valtakuntaansa. Hänen mielestään oli mahdotonta, että Herra tapettaisiin. Jeesus kuitenkin nuhteli Pietaria sanoen: "Mene pois, saatana, sinä olet minulle kompastuskivi, sillä et ajattele Jumalan asioita, vaan ihmisten." Matteus 16:21-23

Samassa opetuksessa Jeesus mainitsi myös, että hän "nousisi kuolleista kolmantena päivänä" (Matteus 16:21). Koska opetuslapset eivät kuitenkaan kyenneet käsittämään ajatusta Jeesuksen kuolemasta, nämä lisäyksetkin ovat varmasti tuntuneet heistä mestarin "pimeiltä sanoilta", jotka olivat niin salaperäisiä. He ehkä muistivat myös Jeesuksen sanat toisesta tilanteesta: "Ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää sisällänne." (Johannes 6:53). Tämä oli toinen vaikea lausunto, jota he eivät kyenneet ymmärtämään.

Oli monia tilanteita, joissa opetuslapset eivät kyenneet ymmärtämään Mestarin sanojen merkitystä; ne näyttivät usein niin erilaisilta kuin mitä he olivat odottaneet. Heidän kunniakseen on sanottava, että heillä oli riittävästi uskoa jatkaakseen Jeesuksen seuraamista, mutta kuinka he voisivat ymmärtää hänen sanomansa? Vasta helluntaina he

saivat täyden käsityksen tilanteesta ja siitä, mitä Jeesus oli heille sanonut (Apostolien teot 2:1-4). Siellä Pyhä Henki alkoi selventää jumalallista järjestystä – että Kristuksen kärsimykset, mukaan lukien hänen ruumiinsa jäsenet, kirkko, täytyy tulla ensin, ennen kuin valtakunnan kunnia paljastuu ja siunaukset maailmalle alkavat. 1. Pietarin kirje 1:11

Oikealla ja vasemmalla

Toisessa evankeliumissa kerrotaan, että Jaakobin ja Johanneksen äiti tuli heidän mukanaan ja esitti heidän pyyntönsä: ”Anna näille kahdelle pojalleni istua yksi sinun oikealla puolellasi ja toinen vasemmalla puolellasi sinun valtakunnassasi” (Matteus 20:20,21). He uskoivat, että valtakunnan kunniamerkit jaettiin pian. Meidän ei tarvitse olettaa, että nämä kaksi rakasta opetuslasta tavoittelivat mestarin lähimpiä paikkoja pelkästään kunnianhimosta. Uskomme pikemminkin, että he rakastivat Herraa hyvin syvästi ja siksi ajattelivat voivansa arvostaa läheisyyttä häneen enemmän kuin ehkä jotkut muut opetuslapset. He saivatkin tulla lähemmäksi kuin suurin osa kahdestatoista. Useissa erityistilanteissa Herra otti mukaansa saman Jaakobin ja Johanneksen sekä Pietarin. He olivat hänen kanssaan pyhällä vuorella, Jairuksen tyttären herättämisessä ja Getsemanen puutarhassa (Matteus 17:1-5; Luukas 8:41,42,49-56; Markus 14:32-34). He olivat uskollisia opetuslapsia, joita Herra rakasti suuresti.

Tarkastelkaamme huolellisesti Jeesuksen sanoja. Hän julisti, että vaikka hänen valtakunnassaan olisi merkittävimpiä paikkoja, niitä ei jaettaisi hänen itsensä, vaan Isän toimesta. Hän sanoi: ”Istua minun oikealla ja vasemmalla puolellani ei ole minun antaa,

vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu minun Isäni toimesta.” Matteus 20:23

Isä edustaa absoluuttista oikeudenmukaisuutta ja vanhurskautta. Asemat tuhatvuotisen valtakunnan taivaallisessa vaiheessa, olivatpa ne millaisia tahansa, eivät anneta pelkän suosimisen perusteella, vaan uskollisuuden ja pätevyyden perusteella, ja kaikki tapahtuu armosta. (Efesolaisille 2:8). Herra Jeesus itse saa korkeimman paikan, koska hän on sen arvoinen. ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvoinen saamaan voiman, rikkauden, viisauden, voiman, kunnian, kirkkauden ja siunauksen.” (Ilmestyskirja 5:12). Todellakin, Isä on antanut Herrallemme kunnian ja suuren kirkkauden, korottamalla hänet omalle oikealle puolelleen. Hänen valtakuntansa kirkkauden huipentuma tulee, kun kirkko, Kristuksen ruumis, on täyttynyt ja kaikki ”kutsutut, valitut ja uskolliset” ovat saaneet luvatus ”elämän kruunun”. Ilmestyskirja 17:14; 2:10

Mitä valtakunta tarkoittaa

Monien vuosisatojen ajan kristittyjen keskuudessa on vallinnut sekasorto Jeesuksen ja apostolien niin usein mainitseman Messiaan valtakunnan suhteen. Alun perin tai Jeesuksen ajan jälkeisten lähes kahden sadan vuoden aikana sekasortoa ei kuitenkaan ollut. Varhainen kirkko ymmärsi hyvin lupauksen, että Messias tulisi toisen kerran. Hän ottaisi kirkon kirkkauteen luokseen ja perustaisi jumalallisen vallan valtakunnan hallitsemaan maailmaa ja alistamaan kaiken Jumalan tahdolle; ja he tiesivät, että tämän messiaanisen valtakunnan tehtävän täyttäminen vaatisi tuhat vuotta. Joh. 14:2,3; Matt. 25:31; Ilm. 20:6

Vähitellen syntyi kuitenkin teoria, jonka mukaan maan päällä oleva kirkko oli tarkoitus järjestää Messiaan valtakunnaksi ja sen oli tarkoitus valloittaa maailma ennen Jeesuksen toista tulemistä. Tämä epäraamatullinen näkemys muutti koko kirkon historian kulun. Enää ei saarnattu evankeliumia tarkoituksena kutsua ja täydentää ”pientä laumaa”, jolla olisi kuuleva korva ja kiitollinen sydän, jotta se olisi valmis valtakunnan kunniaan ja kirkkauteen. (Luukas 12:32). Sen sijaan suunta muuttui dramaattisesti. Sen jälkeen pyrkimyksenä oli saada siviilivalta. Juonittelu alkoi, vääriä väitteitä esitettiin ja pyrittiin saamaan valta kuninkaiden ja kansakuntien yli. Käytettiin vainoja, ja siviilihallitsijoita houkuteltiin ja uhkailtiin mahdollisimman paljon, jotta kirkko voisi vakiinnuttaa maailmanlaajuisen valtansa.

Jonkin aikaa nämä pyrkimykset kukoistivat, mutta 1800-luvun alusta lähtien ajatus kirkon hallitsemasta maailmasta on suurelta osin kadonnut. Tuloksena olevassa sekasorrossa monet ovat menettäneet kaiken uskonsa messiaaniseen valtakuntaan, ja harvat odottavat sitä Kristuksen toisella tulemisella. Hämmentyneinä jotkut keskustelevat hengellisestä valtakunnasta, joka asuu vain uskovien sydämissä. Toiset uskovat, että Kristuksen valtakunta on nyt edustettuna maailman suurissa hallituksissa. He ovat kuitenkin entistäkin hämmentyneempiä, kun pohtivat, miksi tietyt osat Messiaan valtakunnasta ovat rakentaneet suuria armeijoita, jotka voivat mahdollisesti sotia tai tuhota muita osia samasta valtakunnasta.

Kaiken tämän hämmennyksen seurauksena monille kristityiksi tunnustautuville ihmisille Raamatun

opetukset eivät yksinkertaisesti näytä johdonmukaisilta tai loogisilta. Muuten he näkisivät, että Jaakob, Johannes ja muut apostolit eivät voisi istua ”kahdellatoista valtaistuimella” ilman hallitsevaa valtakuntaa. (Matteus 19:28). He näkisivät myös, että valtakunta on vielä tulevaisuudessa, sopusoinnussa Herran rukouksen kanssa: ”Tulkoon sinun valtakuntasi. Sinun tahtosi tapahtukoon maan päällä niin kuin taivaassa” (Matteus 6:10). Kun pyrimme tuntemaan ja ymmärtämään enemmän Jumalan pelastussuunnitelmasta, meidän on tutkittava Raamattua kunnioittavasti ja ”tutkittava kirjoituksia” päivittäin. (Johannes 5:39; Apostolien teot 17:11). Näin tekemällä saamme suuria siunauksia ja ymmärrämme, että Messiaan kunniakas valtakunta, vaikka se ei ole vielä perustettu maan päälle, on ”lähellä, jopa ovella”. Matteus 24:33

”Oletteko kykeneviä”

Kahdelle rakkaalle opetuslapselle ja heidän äidilleen, jotka pyysivät heille erityisen läheisiä paikkoja Mestarin luona valtakunnassa, Jeesus ilmoitti, että mikä tahansa asema taivaallisessa valtakunnassa edellyttää tiettyjen ehtojen täyttymistä. Ei riitä, että heidät on kutsuttu opetuslapsiksi. Ei riitä, että he ovat luopuneet kaikesta seuratakseen Herraa, että he ovat olleet hänen kanssaan, oppineet hänen opetuksensa ja hyväksyneet ne. Piti olla jotain enemmän, muuten he eivät ehkä pääsisi valtakunnan hengelliseen vaiheeseen.

Mestari ilmoitti nämä ehdot sanoen: ”Voitteko juoda maljan, jonka minä juon, ja tulla kastetuksi kasteella, jolla minä kastetaan?” (Matteus 20:22). Mitä hän

tarkoitti? Mikä oli Jeesuksen mainitseman ”maljan” ja ”kasteen” merkitys, jotka hänen mukaansa koskivat paitsi häntä itseään myös niitä, jotka olisivat hänen uskollisia seuraajiaan?

Vastaamme, että Jeesuksen ”malja” oli se, johon hän viittasi muualla sanoen: ”Eikö minun pidä juoda maljaa, jonka Isäni on minulle antanut?” (Joh. 18:11). Jumalallisessa järjestyksessä Jumala oli jo määrännyt, että jokaisen, jolle annettaisiin messiaanisen valtakunnan kunnia, kunnia ja valta maailman siunaamiseksi, oli ensin osoitettava uskollisuutta, joka oli sen kunnian ja kunniakkuuden arvoista. Jeesuksen itsensä tapauksessa malja tarkoitti kaikkia niitä palvelun, häpeän, nöyryytyksen, uhrauksen ja kärsimyksen kokemuksia, jotka hän uskollisesti kesti kolmen ja puolen vuoden aikana maallisessa palvelutyössään ja jotka hän täytti täysin Golgatalla huutaessaan: ”Se on täytetty.” Joh. 19:30

Kristuksen opetuslapsina meidän on seurattava esimerkkiä, jonka hän meille antoi, kun käymme läpi samanlaisia kokemuksia kuin hän. Voimme saavuttaa yhteisen perillisyyden Mestarin kanssa hänen valtakuntansa kunniassa, kunniassa ja voimassa vain, jos osoitamme ensin uskollisuutta ja uskollisuutta kärsimyksen, uhrauksen ja palvelun suhteen, kun seuraamme hänen jalanjälkiään. Roomalaiskirje 8:17; 2. Timoteuskirje 2:11,12

Kun Jeesus puhui ”kasteesta, jolla minä kastetaan”, hän viittasi kasteeseensa uhrautuvaan kuolemaan. Hän puhui tästä uudelleen vähän myöhemmin sanoen: ”Minulla on kaste, joka minun on suoritettava, ja kuinka suuri painolasti minulla on, ennen kuin se on suoritettu!” (Luuk. 12:50). Mestarin vesikaste hänen palvelutyönsä alussa oli vain

symboli hänen todellisesta kasteestaan. Hänen laskeutumisensa veteen, hautautumisensa siihen ja nousemisensa siitä edustivat hänen laskeutumistaan uhrautuvaan kuolemaan ja ylösnousemistaan siitä. Hänen todellinen kasteensa kuolemaan kesti kolme ja puoli vuotta, Jordanista Golgatalle. Kun hän huusi ristillä: ”Se on täytetty”, hän tarkoitti, että hänen kasteensa kuolemaan oli suoritettu loppuun. Hänet nostettiin kuoleman kasteen tilasta kolmantena päivänä Isän mahtavalla voimalla hänen oikealle puolelleen, jossa hän tulee aina olemaan. Efesolaisille 1:19-22; Kolossalaisille 3:1; Heprealaisille 1:1-3

Tämä oli Jeesuksen kaste. Se merkitsi kaikkien maallisten oikeuksien täydellistä luopumista. Nyt hän kysyi rakkailta opetuslapsiltaan, olivatko he valmiita ja halukkaita seuraamaan häntä tässä määrin – jakamaan hänen palvelun, uhrauksen ja kärsimyksen maljan sekä hänen kasteensa kuolemaan (Roomalaiskirje 6:3-5). Vain seuraamalla häntä uskollisesti he voisivat toivoa osallisuutta hänen taivaallisessa valtakunnassaan. Sama periaate koskee kaikkia Jeesuksen seuraajia. Jokaisen meistä on päätettävä, juommeko hänen maljastaan ja jaammeko hänen kasteensa kuolemaan. Vain nöyrit ja uhrautuvaiset ovat kykeneviä tai halukkaita kokemaan tällaisen kokemuksen.

Soveltaessamme edellä mainittua niin monien ihmisten näkemyksiin valtakunnasta, voimme esittää seuraavat kysymykset. Miten nämä ajatukset voivat sovellettua maan eri valtakuntiin? Onko maan johtajien välttämätöntä osallistua Kristuksen kärsimyksiin ja uhrautumiseen kuolemaan asti,

ennen kuin he voivat hallita? Onko maallisten instituutioiden, joita kutsutaan Kristuksen kirkoksi, jäseneksi pääseminen vaikeaa? Vaatiiko se itsensä kieltämistä? Ovatko kaikki, jotka ovat niissä, "haudattuja" Kristuksen kanssa kasteessa – hänen kuolemaansa? Osallistuvatko he kaikki hänen kärsimyksiinsä? Eivät tietenkään! Vain oikea näkemys taivaallisesta valtakunnasta sopii yhteen näiden erilaisten lausuntojen kanssa. Meidän on ymmärrettävä, että se on "kallisarvoinen helmi", jonka saamiseksi kaikki muu on uhrattava. Matteus 13:46

"Me pystymme"

Tämän tapahtuman kertomuksessa opetuslapset vastasivat Jeesukselle: "Me pystymme", eli he olivat valmiita ottamaan vastaan Mestarin maljan ja osallistumaan hänen kasteeseensa. (Matteus 20:22). He eivät tienneet selvästi, mitä tämä kaikki tarkoitti, mutta he pystyivät ja olivat halukkaita tekemään kaiken, mitä Jeesus käski. Näin on oltava kaikkien niiden kohdalla, jotka, kuten nämä uskolliset opetuslapset, ovat "enemmän kuin voittajia" ja jakavat Vapahtajan kanssa kirkkauden, kunnian ja kuolemattomuuden, jotka on luvattu hänen "ruumiinsa" jäsenille, kirkolle. Roomalaiskirje 8:37; 2:7; 1. Korinttolaiskirje 12:27

Tarkasteltavassa kertomuksessa Jeesus vastasi opetuslapsille: "Te juotte todellakin minun maljani ja kastutte sillä kasteella, jolla minä kastetaan" (Matteus 20:23). Herra voi kohtuudella vaatia opetuslapsiltaan vain halukkuutta. Kukaan meistä ei ole Jeesuksen kaltainen voima ja kyky. Olemme luonteeltamme syntisiä. Hän oli "pyhä, viaton, tahraaton, erillään syntisistä" (Heprealaiskirje 7:26).

Voimme siis vain sitoutua tekemään oikein. Herran on otettava meidät huostaansa ja viettävä meidät kärsimyksen ja kokemuksen kouluun. Sitten hän antaa meille tarvittavat opetukset, jotta voimme todistaa uskollisuutemme ja uskollisuutemme, jopa kuolemaan asti. Kuinka armollista onkaan, että koska olemme heikkoja langenneen ihmiskunnan jäseniä, Jumala on antanut meille Vapahtajassa "armollisen ja uskollisen ylipapin" (Heprealaiskirje 2:17). Siten vain Jeesuksen kautta voimme toivoa pääsevämme taivasten valtakuntaan.

Pääpalvelija – kunnioitettu

Muut apostolit olivat suuttuneita siitä, että Jaakob ja Johannes yhdessä äitinsä kanssa olivat esittäneet tällaisen pyynnön (Matteus 20:24). Tämä tapaus antoi kuitenkin Jeesukselle tilaisuuden esittää ohjeet, joiden on hallittava sitä, mikä muodostaa suuruuden messiaanisisessa valtakunnassa. Kuka tahansa, joka palvelee muita eniten, nöyryydellä ja rakkaudella, osoittaa siten Jumalalle suuremman kelpoisuuden korkeampaan asemaan. (Gal. 5:13). Tämä eroaa, kuten Jeesus sanoo, tavanomaisesta tilanteesta, jossa herruus ei yleensä tarkoita muiden palvelemista, vaan palveltavaksi tulemistä. Luuk. 22:25,26

Valtakunnan sääntönä on, että se, joka palvelee eniten, saa suurimman kunnian. Jeesus itse on ennen kaikkea palvelija, joka on kaikkien muiden yläpuolella. Siten hänen asemansa valtakunnassa on jumalallisen nimityksen mukaan korkein, ja muut ovat hänen vierellään suhteessa siihen, kuinka paljon heillä on hänen rakkauden, palvelun, kuuliaisuuden ja uskollisuuden henkeä. Mestari sanoi seuraajilleen: "Jokainen, joka haluaa palvella

minua, on seurattava minua, sillä minun palvelijani on oltava siellä, missä minä olen. Ja Isä kunnioittaa jokaista, joka palvelee minua.” Johanneksen evankeliumi 12:26